

Nr 414.

Av herr **Andersson** i Malmö **m. fl.**, om pension åt vägmästaren
L. Jönssons änka och barn.

Vägmästaren Lars Jönsson, Lund, född den 5 januari 1880, anställdes som vägmästare vid Torna och Bara härads vägdistrikt år 1927, efter att tidigare ha varit anställd som statens extra torvingenjör i 17 år. Han avgick med pension från vägdistriktet den 1 februari 1943, varvid han i pension erhöll 393 kr. per månad inklusive indextillägg. Vägmästare Jönsson dog den 16 mars 1944, efterlämnande makan fru Märta Jönsson, född den 18 juni 1901, samt barnen Lars Bertil Arne, född den 3 oktober 1926, Arna Gunell Larsdotter, född den 13 mars 1928, samt Görell Anita, född den 16 mars 1941, samtliga nu boende i St. Fiskaregatan 7, Lund.

När vägstämman år 1937 beslöt om vägmästare Jönssons pension, förelåg enligt uppgift icke klara bestämmelser för vägstämmans rätt att besluta om *familjepension*, varför denna fråga icke då kunde avgöras. Det påbörjades utredning om familjepension, bl. a. genom förfrågan hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen. Ärendet blev emellertid liggande, och först år 1939 beslöt den då sittande vägstyrelsen taga upp frågan till förnyad utredning. I anledning av en skrivelse från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att det inför vägväsendets förstatligande icke gick att påtaga sig nya förpliktelser, avbröts utredningen. Om dessa omständigheter icke inträffat finns det anledning antaga att vägdistriktet skulle beslutat om familjepension.

Vägmästare Jönssons efterlämnade familj befinner sig nu i en synnerligen prekär situation. Enär den minsta flickan, knappt 4 år gammal, lider av svårt hjärtfel och därför icke kan vistas å barnhem, utan måste passas i hemmet av modern, kan denna icke åtaga sig förvärvsarbete utom hemmet. Modern, som icke äger någonting utom boet och icke är yrkeskunnig, har någon obetydlig inkomst av s. k. hemarbete. Äldsta flickan utbildar sig till reklamtecknare och har en inkomst av 100 kronor per månad. Pojken söker fortsätta fram till examen vid tekniska gymnasiet i Malmö och erhåller härtill tillfälligt ekonomisk hjälp av släktingar. Naturligtvis är familjen djupt besviken över att de efterlevande till en samhällets tjänsteman med en så lång och erkänt oförvitlig tjänstgöring skall försättas i en sådan belägenhet, isynnerhet som man tror sig veta att endast det väntade förstatligandet av vägväsendet lade hinder i vägen för vägdistriktet att besluta om familjepension.

Staten har hittills, med vissa undantag, vilka emellertid icke kunna jäm-

ställas med detta fall, endast åtagit sig att fullgöra de pensionsförpliktelser som ålegat vederbörande vägdistrikt. Den möjligheten synes icke tidigare ha diskuterats, att pension eller understöd av statsmedel skulle beredas efterlevande till den, som före vägväsendets förstatligande avgått från anställning hos vägdistrikt med rätt till tjänstepension men utan familjepensionsrätt. Omständigheterna i det fall, vi här redogjort för, synas oss emellertid vara sådana, att denna fråga bör bli föremål för riksdagens prövning och beslut. Starka humanitära skäl tala för att riksdagen beslutar någon form av pension eller understöd åt vägmästare Lars Jönssons änka och barn.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta tilldela den pension åt änkan Märta Jönsson och hennes barn, som skulle tillkommit dessa om pensionsreglementet tillämpats.

Stockholm i januari 1945.

Olof Andersson,
Malmö.

Anders Paulsen.

Folke Jönsson
i Lund.
